

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 591

гр. София, 26.01.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в закрито заседание на 26.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

като разглежда дело номер **6771** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.203 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и във връзка с чл.2в, ал.3 от Закона за отговорност на държавата и общините за вреди.

Образувано е по искова молба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез процесуалния представител адв. Ч. Д., срещу Върховния административен съд (ВАС) и Комисията за финансов надзор (КФН) за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 350 00 Олева, причинени от актове, нарушаващи правото на Европейския съюз, а именно: Решение №676-ИП от 09.07.2018г. на председателя на КФН, потвърдено с Решение №9178/17.06.2019г. на ВАС по адм.д.№10232/2018г. и Решение №16865/11.12.2019г. на ВАС по адм.д.№11126/2019г., постановени в нарушение на чл.70, т.1 от Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС. Претендират се лихви върху сумата на обезщетението, считано от датата на предявяване на иска -10.06.2020г., до окончателното изплащане на обезщетението.

Ответниците, чрез процесуалните си представители, са представили отговори на исковата молба.

Съдът на основание чл.140, ал.3 от ГПК намира, че на страните следва да бъде представен проект за доклад по делото, относно:

I. Обстоятелствата, на които ищецът основава претендираните права:

1. С Решение №191-ИП от 15.03.2006г. на председателя на КФН на ищеца е издаден лиценз за извършване на инвестиционни дейности и услуги като

инвестиционен посредник.

2. С Решение №676-ИП от 09.07.2018г. на председателя на КФН издаденият лиценз е отнет на основание чл.27, ал.1, т.3 и т.4 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ).

3. С Решение №9178/17.06.2019г. на ВАС по адм.д.№10232/2018г. и Решение №16865/11.12.2019г. на ВАС по адм.д.№11126/2019г. отнемането на лиценза е потвърдено.

4. Преди отнемането на лиценза на ищеца не са налага санкции от КФН във връзка с основанията за отнемане на лиценза, не са давани указания и на ищеца не е предоставена възможност да преведе дейността си в съответствие със закона.

5. В резултат на отнемането на лиценза ищецът е лишен от възможността да извършва дейност в съответствие с предмета си на дейност, съгласно регистрацията си в Търговския регистър, с каквато цел е създадено дружеството.

6. Ищецът е претърпял реална загуба в размер на 350 000 лева, представляващи размера на направените от съдружниците вноски в капитала на [фирма].

II. Правна квалификация на претендираните от ищеца права

Ищецът претендира право на обезщетение за имуществени вреди, причинени от съществено нарушение на правото на ЕС (чл.70, ал.1 от Директива 2014/65/ЕС)

III. Становище на ответника КФН

1.Оспорва иска по допустимост, тъй като не е налице незаконосъобразен административен акт, отменен по надлежния ред. Счита, че е недопустимо да се ангажира солидарната отговорност на двамата ответници.

2.Оспорва иска по основание:

Твърди, че не е налице нарушение на правото на ЕС, още по-малко съществено, тъй като посочената норма на чл.70, т.1 от Директива 2014/65/ЕС не създава права за частноправни субекти, а урежда правомощията на компетентния орган и следователно не може да бъде предмет на нарушение.

Счита, че внесенят капитал на дружеството не представлява реална загуба.

Счита, че не е налице връзка между твърдяната загуба и приложението на чл.70, т.1 от Директива 2014/65/ЕС.

IV. Становище на ответника ВАС

1.Прави възражение за липса на пасивна легитимация на ВАС, тъй като действията на съда са обвързани от националната изпълнителна мярка, транспонираща директивата. Счита, че отговорността на юридическото лице ВАС не може да бъде ангажирана, тъй като юридическото лице не извършва правораздавателна дейност.

2.Оспорва иска по основателност:

Твърди, че нормата на чл.70, т.1 от Директива 2014/65/ЕС не създава права за частноправни субекти, а освен това не е била обсъждана като правно основание за постановяване на съдебните актове, следователно не е възможно да бъде обект на нарушение. Счита, че не е налице нито съществено, нито очевидно нарушение на правото на ЕС, като отбелязва че в настоящото производство е недопустимо да се прави преценка на съдебните актове.

Твърдио, че не е настъпила вреда за дружеството, която да е причинена пряко от съдебните актове.

V. Фактически обстоятелства, които не се нуждаят от доказване: няма

. Разпределение на доказателствената тежест:

Съдът указва на страните, че исковото производство по ЗОДОВ се провежда при спазване на принципа на състезателното начало – чл.8, ал.2 от ГПК, като страните сами посочват фактите, на които основават исканията си, и представят доказателства за тях. Съдът не дава указания на страните относно доказването на фактите, нито относно достатъчността или доказателствената стойност на ангажираните доказателства. Съдът не събира служебно доказателства, които страните могат сами да представят.

1. Ищецът, при условията на пълно и главно доказване, следва да установи фактите, на които основава своите искания – посочените в т.І, както и всички обстоятелства, свързани с фактическия състав на отговорността на ответниците за нарушаване на правото на ЕС: 1). неправомерност на поведението на ответника, негови органи и/или длъжностни лица, изразяващо се в нарушение на правна норма, която има за предмет предоставянето на права на частноправните субекти и обосновка, че това нарушение е достатъчно съществено; 2)наличие на вреда, обоснована като реална и сигурна, и 3) пряка причинно-следствена връзка между твърдяното поведение/нарушението на задължението, за което носи отговорност държавата, и претендираната вреда.

2. Ответниците, при условията на насрещно и/или обратно доказване и/или при условията на пълно и главно доказване, следва да установят фактите, на които основават своята защита.

VI. По доказателствените искания:

Представените с исковата молба писмени доказателства и направените доказателствени искания от ищеца и от ответника са относими и допустими.

По приемане и допускане на доказателствата съдът ще се произнесе в открито съдебно заседание след като изслуша становищата на страните по доклада на делото.

Предвид горното и на основание чл. 140, ал.3 от ГПК, приложим във връзка с §1 от ЗР на ЗОДОВ във връзка с чл.203, ал.2 от АПК, Административен съд- София- град

О П Р Е Д Е Л И:

СЪОБЩАВА на страните проекта на доклада по делото, изложен по-горе.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 17.03.2021г. от 15.00ч.

КОНСТИТУИРА страните:

1.Ищец: [фирма];

2.Ответници: Върховният административен съд и Комисията за финансов надзор

СЪОБЩАВА на страните проекта на доклада по делото, изложен по-горе.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в срок до насроченото съдебно заседание да изложат становището си във връзка с проекта на доклада по делото.

УКАЗВА на страните да направят всичките си доказателствени искания и да представят всички доказателства, с които разполагат, в срок до насроченото съдебно заседание.

Определението не подлежи на обжалване. Препис от определението да се изпрати на Софийска градска прокуратура. Препис от отговора на КФН да се изпрати на ищеца и на ВАС. Препис от отговора на ВАС да се изпрати на ищеца и на КФН.

СЪДИЯ: